

Zdeněk Měšťan

Zdeněk Měšťan se narodil 31. května 1944 v Ostravě do dvougeneračního domu, kde žil s rodiči, prarodiči z matčiny strany a starším bratrem Ladislavem.

29. srpna 1944 došlo k bombardování Ostravy. Naštěstí nikdo z jejich rodiny nepřišel o život díky tušení tatínka, který odvezl oba bratry pryč k sestře. Přesto Zdeněk Měšťan vzpomíná na své dětství prožité v ulicích Ostravy s úsměvem.

K vodáckému sportu přivedli Zdeňka Měšťana rodiče. Začal jezdit ještě mimo oddíl – tehdy ve svých třinácti letech vyhrál v cestovní kánoji se svým šestnáctiletým bratrem své první závody.

V roce 1963 nastoupil na vojnu do Bechyně, kam za ním později přišel i bratr. Stali se vojáky z povolání, tzv. instruktory sportu, a začali zde jezdit za Duklu. O dva roky později se dostali na mistrovství světa, kde získali ve vodním slalomu v kategorii C2 titul mistři světa. Když jezdili po světě, občas je kontaktovali emigranti, s kterými se i někdy sešli a chtěli domů poslat třeba různé čokolády. V roce 1972 se účastnili letních olympijských her v Mnichově, kam je dopravil vypravený autobus z Prahy. Olympijská trať jim však nesedla a umístili se šestnáctí. Proto jeli ihned po své soutěži domů, a nebyli tak přítomní únosu izraelských závodníků.

Dnes mají vrcholový sportovci celý tým lidí, který se o ně stará. Tenkrát si ale bratři Měšťanové stavěli lodě sami.

Po olympiádě ještě nějakou dobu jezdil Zdeněk Měšťan za Ostravu, ale když do oddílu začalo přicházet čím dál tím víc mladších lidí, řekl si, že už je čas odejít. Pak ještě pár let závodil se svým bratrem za veteránské kategorie. Pracovní poměr v armádě ukončil a nastoupil do cihelny do Týna nad Vltavou, kde zůstal dalších dvacet let.

Zdeněk Měšťan se v Bechyni oženil se slečnou Maruškou, která jezdila za ženy. Z domu, kde se narodila jeho paní, si udělali chalupu. Mají spolu tři syny. Dva nejstarší synové se kanoistice věnovali rekreačně, ale ten nejmladší v tom zálibu nenašel vůbec.